

N:o 149.

Af Herr **M. Jonsson:** Om höjning af de i 15 Kap. 4 och 6 §§
Byggnings-balken stadgade böter för uraktlåtenhet att biträda
vid släckning af skogseld.

Då de senare årens goda konjunkturer för jern- och trävaror verkat derhän, att så väl skogsprodukter som den växande ståndskogen och sjelfva skogsmarken uppbringats till ett för få år sedan icke ens anadt värde, torde det så mycket mera vara af behovet påkalladt, att dessa för vårt land så oundärliga och dyrbara skogar skyddas för härjningar af ofta uppkommande skogseldar. För att sådant skall på ett mera verksamt sätt kunna åstadkommas, torde erfordras att bötesbestämmelserna för uraktlåtenhet af skyndsamt inställelse vid yppad fara af skogseld sättas något högre än hvad som en person kan förtjena genom sitt arbete, och hvarigenom lockelsen skulle bortfalla att undandraga sig fullgörandet af den medborgerliga skyldigheten att bidraga till eldens hämmande.

Af dessa m. fl. skäl, som icke torde behöfva vidröras nu, får jag vördsamt föreslå, det Riksdagen ville för sin del, med upphäfvande af de i Byggnings-balken 15 Kap. 4 och 6 §§ bestämda bötesbelopp, antaga följande förändrade lydelse af samma paragrafer:

4 §. Då skogseld uppkommer; skola grannar och socknemän skynda sig dit att släcka, eller böte tio daler. Tager faran till; kungöre det nästa kronobetjente eller kommunalordförande och låte strax budkafle gå byar emellan. Hvar som den nedlägger; böte tjugu daler. Af hvart matlag skall en man komma till elden, så ock hvar ryttare, soldat och båtsman, med yxa, eller bila, spade och vattenkäril. Blifver någon alldeles borta utan laga förfall; böte tjugu daler. Kommer någon för sent, eller träder ifrån sitt arbete och ställe, förr än hemlof gifves; böte tio daler. Nu är elden så dämpad, att ej alle der nödige äro;

förordne då kronobetjente vissa män, som hålla der vakt, hva efter annan, till dess ingen fara är.

6 §. Komma ej härads- och bergsfogdar, jägmästare och landtjägare till skogseld, när de den varse blifva, eller bud derom få, och göre de icke embete sitt; böte femtio daler hvardera, men länsman och ringare betjente tretio daler.

Stockholm den 29 Januari 1874.

Magn. Jonsson.

N:o 150.

Af Herr A. Philipsson: Angående underdånig hemställan till Kongl. Maj:t om tillsättande af en utaf ett större antal ledamöter än det, hvaraf lagbyrån utgöres, bestående komité för utarbetande af förslag till ny civillag och ny rättegångsordning, samt om beviljande för år 1875 af ett extra anslag för detta ändamål.

Enligt den redogörelse för lagbyråns arbeten, under år 1873, som finnes fogad vid Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående statsverkets tillstånd och behof, är byrån för närvande sysselsatt med utarbetande af förslag till författning rörande utsökningsväsendet. Af de lagstiftningsärenden, för hvilkas handläggning byrån närmast varit afsedd, återstår sedermera endast frågan om vattenrätten; och vill det följaktligen synas, som skulle vid utgången af innevarande år, det tredje af byråns verksamhetstid, den tidpunkt inträda, hvilken 1871 års Riksdag, vid beviljande första gången, af det å extra stat uppförda anslag, för utarbetande af lagförslag, ansåg icke vara aflägsen, då en lagkomité borde tillsättas, för åstadkom-